

IRINA PALM

(Irina Palm)



Na DVD od 4 kwietnia

DYSTRYBUCJA W POLSCE



ul. Zamenhofska 1, 00-153 Warszawa

tel.: (+4822) 536 92 00,

fax: (+4822) 635 20 01

e-mail: gutekfilm@gutekfilm.com.pl

<http://www.gutekfilm.com.pl>

IRINA PALM

reżyseria
Sam Garbarski

scenariusz
Martin Heron
Phillippe Blasband

na podstawie pomysłu
Phillippe'a Blasbanda

zdjęcia
Christophe Beaucarne

muzyka
GHINZU

montaż
Ludo Troch

dźwięk
Pascal Jasmes

scenografia
Véronique Sacrez

kostiumy
Anushia Nieradzik

występują

Marianne Faithfull	Maggie
Miki Manojlovic	Miki
Kevin Bishop	Tom
Siobhán Hewlett	Sarah
Dorka Gryllus	Luisa
Jenny Agutter	Jane
Corey Burke	Olly
Meg Wynn-Owen	Julia
Susan Hitch	Beth
Flip Webster	Edith

producent
Sébastien Delloye

koproducenci
**Thanassis Karathanos, Karl Baumgartner
Jani Thiltges, Claude Waringo
Christine Alderson**

film wyprodukowany przez
**ENTRE CHIEN ET LOUP (Belgia)
PALLAS FILM (Niemcy)
SAMSA FILM (Luksemburg)
IPSO FACTO FILMS (Wielka Brytania)
LIAISON CINEMATOGRAPHIQUE (Francja)
ATELIERS DE BAERE (Belgia)
RTBF TELEVISION (Belgia)**

współprodukcja
**MDM Förderung (Niemcy)
Communauté Française de Belgique (Belgia)
Eurimages
Filmförderungsanstalt (Niemcy)
FONSPA (Luksemburg)
Wallimage (Belgia)
i2i,Media development**

**Belgia / Niemcy / Luksemburg / Wielka Brytania / Francja
rok produkcji: 2006
czas trwania: 103 min.
kolor – Dolby SR/SRD – 1.66**

Przeciętnej urody i inteligencji kobieta w średnim wieku. Poważnie chory chłopiec. Rodzice, których nie stać na operację dziecka. Cyniczny, znudzony życiem właściciel sex-klubu. Erotyczne rozrywki Soho i małomiasteczkowa moralność londyńskiego przedmieścia. Co łączy tak różne osoby i odmienne światy? Irina Palm.

Sam Garbarski, belgijski reżyser polskiego pochodzenia, swoim łamiącym stereotypy i konwencje filmem wzbudził entuzjazm wśród widzów i krytyków na tegorocznym Berlinale. *Chciałem nakręcić niepoprawną politycznie, romantyczną tragikomedię.* Twórcy udało się połączyć elementy komediowe z dramatem, złagodzić patos i powagę głównej historii niebanalnym humorem. Zderzenie dwóch nieprzystających do siebie światów mieszczańskiego konserwatyzmu i erotycznego biznesu oraz całkowicie odmiennych osobowości w wielu scenach owocuje komizmem. Ten bezpretensjonalny film, z zaskakującym i niekonwencjonalnym zakończeniem, to opowieść o poznawaniu i przekraczaniu siebie. Nigdy nie jest za późno na całkowitą zmianę życia i spojrzenia na świat.

STRESZCZENIE

Maggie (Marianne Faithfull) to kobieta w średnim wieku, jej głównym celem i dążeniem staje się zdobycie pieniędzy na operację ratującą życie ukochanego wnuka. Kiedy wszystkie próby zawodzą, Maggie stara się przywrócić gasnącą nadzieję swojemu synowi Tomowi i jego żonie Sarah. Błądząc ulicami Londynu zauważa na drzwiach klubu ogłoszenie *Hostess Wanted*. Nie podejrzewając niczego wchodzi do wnętrza sex klubu. Opis obowiązków, przedstawiony przez cynicznego, znudzonego życiem szefa Mikię (Miki Manojlovic), dla szanowanej wdowy z klasy średniej jest nieco zaskakujący. Mimo wszystko Maggie przyjmuje ofertę, wierząc, że będzie to najskuteczniejszy i najszybszy sposób na zdobycie pieniędzy na operację poważnie chorego wnuka.

Wkroczenie w świat erotycznych rozrywek to coś więcej, niż krótka przejażdżka pociągiem z konserwatywnego, bezpiecznego przedmieścia Londynu do dzielnic wyuzdanych rozrywek. Nieśmiała, nieco zamknięta w sobie i pruderyjna kobieta zostaje wprowadzona w nową rzeczywistość peep show i salonów masażu erotycznego. Jej delikatne ręce stają się słynne wśród klientów *Sex World*, a przed jej drzwiami zaczynają ustawiać się kolejki mężczyzn. Maggie jako Irina Palm staje się obiektem pożądania i udowadnia, że wcale nie jest aż tak stara i bezużyteczna, jak myślała o sobie do tej pory.

Podwójne życie Maggie bardzo szybko staje się obiektem zainteresowania jej szukających sensacji i smakowitych ploteczek sąsiadek. Uparta kobieta pozostaje jednak niewzruszenie dyskretna i nikomu nie chce wyjawiać tajemnicy pochodzenia pieniędzy; ukrywa ją nawet przed swoim podejrzliwym synem. Ostatecznie prawda wyjdzie na jaw, a Maggie będzie musiała zmierzyć się z prowincjonalną hipokryzją oraz z pytaniem o własną moralność. Kiedy zaczynacie kroczyć przez życie z podniesioną głową, odkryje, że istnieje coś więcej niż oddanie rodzinie.

GŁOSY PRASY

Rola Maggie, czyli tytułowej Iriny Palm, niosła ze sobą najwyższy stopień ryzyka. Karkołomny był zresztą cały pomysł fabularny zderzający czysty sentymentalizm z sytuacją jak z wulgarnego dowcipu; miłość macierzyńską - z seksualną transakcją. Chyba nietatwo było przekonać do tej historii sponsorów (Irina Palm jest koprodukcją belgijsko-brytyjsko-niemiecko-francusko-luksemburską).

Marianna Faithfull w roli Maggie, idąca charakterystycznym drobnym kroczeniem, z niezmaconym spokojem na twarzy, z ufnym spojrzeniem i błędzącym w kąciku ust uśmiechem, jest uosobieniem wewnętrznej siły i determinacji, która stopniowo się objawia.

Tadeusz Sobolewski, *Gazeta Wyborcza*

Rola Marianne Faithfull zapada głęboko w pamięć. W filmie Sama Garbarskiego brytyjska gwiazda pop zagrała najlepszą w swojej karierze aktorskiej rolę kobiety w średnim wieku, która zaczyna pracować w biznesie erotycznym, aby zdobyć pieniądze na operację wnuka (...) Garbarski nie cofnął się przed pokazaniem prawdziwego oblicza przemysłu erotycznego, ale jednocześnie udało mu się prawdziwie przedstawić wydawałoby się nieprawdopodobną miłość między Maggie i Mikim. Manojlovic zasługuje na najwyższą nagrodę za rolę właściciela klubu, jednak to inteligentna i wrażliwa gra Faithfull pozostawia uśmiech na twarzach widzów.

Ray Bennett, *Hollywood Reporter*

Olbrzymi aplauz po pokazie dla prasy na Berlinale... Subtelny i jednocześnie zabawny film... Połączenie dramatu i komedii w, bez wątpienia, niezwyklej historii unikającej niebezpieczeństwa patosu, dzięki głównej roli Marianne Faithfull.

Valentina Di Michele, *Cineuropa.org*

SAM GARBARSKI O FILMIE

Inspiracja

Spodobał mi się pomysł mojego przyjaciela i scenarzysty Phillipe'a Blasbanda, aby nakręcić niepoprawną politycznie tragikomedię romantyczną. Później, kiedy zaczęliśmy pracować nad tą historią, zrozumieliśmy, że znalezienie pieniędzy na ten projekt nie będzie proste i tak było w rzeczywistości. Poszukiwania zajęły nam dużo czasu. Scenariusz był już gotowy, zanim zaczęliśmy kręcić mój pierwszy film fabularny *The Rashevski Tango* w 2003. Po wielu nieudanych próbach znalezienia pieniędzy, pewnego dnia mój producent Sébastien Delloye spytał mnie: Czy myślisz, że moglibyśmy nakręcić ten film w języku angielskim? Sébastien wrócił właśnie z festiwalu filmów w Rotterdamie, gdzie spotkał angielskiego producenta, któremu bardzo spodobał się nasz pomysł i zaproponował, abyśmy zrealizowali film w języku angielskim. Wszystkie zmiany w scenariuszu przebiegły w bardzo naturalny sposób i dały nam wiele możliwości dopisania nowych pomysłów. Spotkaliśmy Martina Herrona, angielskiego scenarzystę, który wykonał wspaniałą pracę. Zaadaptował nasz pomysł i dorzucił parę nowych rzeczy, których nam brakowało. Tym niemniej to ja i Sébastien wprowadziliśmy ostateczne zmiany, aby osiągnąć wymarzony kształt.

Prawdziwe poświęcenie

Maggie to prosta, dobrodusza i szczodra kobieta. Nie jest zbyt wykształcona, nie miała okazji podróżować. Poślubiła swojego pierwszego chłopaka i pozostała mu wierna, nawet po jego śmierci. Nigdy nie wyobrażała sobie nawet, że istnieje taki rodzaj pracy. Zdecydowała się na nią, ponieważ nie widziała już innego rozwiązania. Ale jej wybór w zupełności był powodowany niewinnością i naiwnością. Dla Maggie to po prostu praca, pozwalająca zarobić pieniądze na operację dla wnuczka Olly'ego. Kiedy zaczyna rozumieć, o co chodzi, nie może uciec z powodu umowy, którą zawarła z właścicielem Mikim. A ponieważ jest osobą, która w zupełności oddaje się temu, co robi, Maggie odnosi wielki sukces. Ta wspaniała kobieta poświęca się w najwyższym stopniu. Zdaje sobie sprawę, że sex club nie jest postrzegany jako miejsce, w którym można odnaleźć prawdziwą miłość. Dlatego wydawało mi się ciekawym pomysłem pozwolić rozwinąć się miłości w miejscu, o którym nikt nawet nie pomyśli w ten sposób.

Filmowanie Maggie podczas pracy

W *Irina Palm* chciałem pokazać tragikomiczną stronę codziennego życia. Z drugiej strony nie chciałem realizować reportażu o obrzydliwym obliczu biznesu erotycznego. Postać Maggie jest całkowicie czysta i uczciwa, dlatego zdecydowałem się filmować sceny jej pracy z dużą subtelnością i dyskrecją. Pomyślałem, że zbyt prostackie byłoby włączenie ujęć penisów. Chciałem, aby wszystko zostało wyrażone poprzez ekspresję twarzy Maggie i język ciała. Wymagało to wielu testów. Na początku z małą kamerą podczas prób z Marianne, później z moim operatorem Christophem.

Wybór Marianne Faithfull

Przeczytałem w samolocie artykuł o Marianne Faithfull i jej pracy w Paryżu nad filmem *Maria Antonina* Sofii Coppoli. Zadzwoiłem do mojego producenta z lotniska i on zgodził się, że zaangażowanie Marianne jest wspaniałym pomysłem. Zadzwoiłem do Nathaniele Ester, mojej francuskiej specjalistki od obsady. Tego samego dnia dowiedziała się, że Sofia jest bardzo zadowolona ze współpracy z Marianne, odszukała jej agenta i następnego dnia wysłała mu scenariusz. Dwadzieścia cztery godziny później oddzwonił z wiadomością, że Marianne jest zachwycona scenariuszem i chce się z nami zobaczyć. Kiedy mój producent Sébastien i ja wreszcie spotkaliśmy się z Marianne, uznaliśmy, że będzie idealna do roli Maggie.

Praca z Marianne Faithfull

Marianne nie kończyła szkoły aktorskiej, ale jest prawdziwą artystką i czuje się to od samego początku. Marianne pozwoliła mi poprowadzić się i stworzyć postać Maggie tak, jak ją sobie wyobrażałem. Nawet jeśli nie podobał się jej tekst czy mój sposób widzenia danej sceny, przez cały czas grała według moich wskazówek. Jest niezwykle profesjonalna, to prawdziwa artystka.

Praca z Mikim Manojloviem

Od samego początku myślałem o Mikim. Spotkałem się z nim już w czasie, kiedy staraliśmy się zrealizować i sfinansować nasz projekt we Francji. Bardzo podobał mu się scenariusz, ale wydaje mi się, że nie wierzył w realizację tego filmu. Mimo to dzwoniłem do niego co jakiś czas informując o naszych poczynaniach, a on zawsze wykazywał ten sam entuzjazm i zainteresowanie. Miki mieszka w Belgradzie i nie znosi samolotów. Podróżował pociągiem przez 26 godzin do Paryża, aby odbyć jednogodzinne spotkanie ze mną i z Marianne. Kiedy zobaczyłem, w jaki sposób patrzą na siebie, wiedziałem, że znalazłem moją parę. Potem Miki wrócił do Belgradu; kolejne 26 godzin w pociągu. Jest wiele rzeczy, za

które go uwielbiam, ale to doświadczenie jest wyjątkowe. Jest doskonałym aktorem, a praca z nim to wspaniała zabawa.

Realizacja w 5 krajach

Kręciliśmy w Anglii, Niemczech i Luksemburgu, więc logiczne jest to, że nasza ekipa była międzynarodowa. Taka sytuacja mi odpowiada. Z pochodzenia jestem Polakiem. Wychowałem się w Niemczech, mieszkam w Belgii, a film zrealizowałem w języku angielskim. Mój asystent to Grek wychowany w Niemczech, a mieszkający w Paryżu, scenarzysta jest Anglikiem norweskiego pochodzenia. Autor zdjęć jest Belgiem, ale mieszka we Francji, producent jest z pochodzenia Włochem, ale mieszka w Luksemburgu. To był niezły mix. Historia dzieje się w Anglii, zatem plenery kręciliśmy na wyspie. Resztę filmowaliśmy w Niemczech i Luksemburgu. Jednak nawet najmniejszy szczegół nie zdradza tego faktu; cała ekipa wykonała wspaniałą pracę.

MARIANNE FAITHFULL O FILMIE

Bardzo długa podróż:

Maggie odbywa bardzo długą podróż. Zaczyna jako niespełniona, w pewnym sensie niekompletna osoba, by ostatecznie stać się pewną siebie kobietą, wiedzącą co jest dla niej najważniejsze w życiu. Aby uratować swojego chorego wnuka i znaleźć pieniądze na jego operację, poświęci wszystko, nawet swój dom. Ta biedna kobieta godzi się na wszystko, nie zadając sobie nawet pytania, dlaczego. Jednak dzień, kiedy przypadkiem wkroczy do *Sexy World* stanie się pierwszym dniem jej nowego życia, które przyniesie zmiany, a nawet miłość.

Coś wspólnego z Maggie:

Muszę powiedzieć, że na początku filmu nie miałam wiele wspólnego z Maggie. Mamy jednak jedną cechę wspólną: miłość do syna i wnuków. Bardzo kocham mojego syna. Podobnie jak Maggie urodziłam go w wieku 18 lat. Uwielbiam również moich wnuczków, trzynastolatka i dziesięciolatka. Miłość do syna i wnuczka kieruje wszystkimi działaniami Maggie.

Co ludzie pomyślą:

Maggie nie chce, aby ktokolwiek dowiedział się o jej tajemniczej pracy, jest bardzo zdenerwowana. Przez cały czas przejmują się, co pomyślą inni. Zmiana sposobu myślenia jest jednym z etapów jej podróży. Pod koniec filmu całkowicie przestaje się przejmować bezsensownymi plotkami i ocenami innych. Maggie uczy się nie zważać na opinie ludzi. Liczy się tylko to, co sam myślisz o sobie. Tego nauczyli mnie moi rodzice, którzy byli niezwykle otwarci i nietuzinkowi.

Przemiana w Maggie:

Pociągała mnie rola Maggie, ponieważ jest to postać całkowicie różna ode mnie. Nie lubię konformizmu i ustalonych zasad, reguł. Nigdy nie potrafiłabym być tak cierpliwa jak Maggie, ani godzić się na to wszystko, na co godziła się ona. Zatem zagranie roli Maggie wymagało ode mnie niemałego wysiłku. Reżyser Sam Garbarski bardzo pomógł mi się przełamać.

Po pierwsze musiałam zapomnieć o moich doświadczeniach i stać się czymś w rodzaju białej karty. Następnie musiałam wczuć się w postać Maggie, zastanowić się, kim ona jest naprawdę. Właśnie to najbardziej kocham w aktorstwie; stawanie się kimś zupełnie innym.

To nudne być przez cały czas Marianne Faithfull. Aktorstwo pozwala mi na oderwanie się od siebie.

SYLWETKI TWÓRCÓW

Sam Garbarski (reżyser)

Urodzony w Niemczech w 1948 roku, mieszka w Brukseli i ma belgijskie obywatelstwo.

Po dwudziestu latach prowadzenia własnej agencji reklamowej, w 1997 zaczął sam realizować reklamy. Wyreżyserował ponad 50 reklam; wiele z nich nagrodzono w Cannes, Nowym Jorku i Londynie.

Irina Palm to drugi film fabularny Sama Garbarskiego. Jego debiut reżyserski *The Rashevski Tango* był pokazywany na wielu festiwalach i został wyróżniony nagrodą Jeruzalem Municipality Prize na Festiwalu Filmowym w Jerozolimie w 2004 roku.

Sam wyreżyserował również trzy filmy krótkometrażowe *La Dinde* (1998), *La Vie, La Mort et Le Foot* (2000) oraz *Joyeux Noël, Rachid* (2000), które z sukcesem pokazywane były na międzynarodowych festiwalach i w telewizji.

Filmografia:

Irina Palm (2007)

The Rashevski Tango (2004)

Marianne Faithfull (Maggie)

W filmie Sama Garbarskiego *Irina Palm* Marianne Faithfull gra odważną i kochającą Maggie. Ostatnio można ją było zobaczyć w roli austriackiej cesarzowej w filmie *Maria Antonina* Sofii Coppoli. Pojawiła się również u Gusa Van Santa w *Le Marais*, jednej z części filmu nowelowego *Zakochany Paryż*.

W ciągu czterdziestu lat swojej kariery grała również w teatrze i telewizji. Gościnnie wystąpiła w trzeciej serii kultowego serialu brytyjskiego *Absolutely Fabulous*. W latach 2004 i 2005 występowała na scenach Londynu i San Francisco w roli Diabła, w musicalu wyreżyserowanym przez Roberta Wilsona *The Black Rider*, wg scenariusza Williama Burroughsa i Toma Waitsa. Wystąpiła również w roli nadopiekuńczej matki w koncercie - przedstawieniu *The Wall*, w Berlinie, w lipcu 1990. Odkrycie twórczości Bertolta Brechta i Kurta Weila zaowocowało najwybitniejszymi rolami w jej karierze. W 1993 roku zagrała rolę Jenny w *Operze za trzy grosze*, w dublińskim Gate Theatre. Dzięki fascynacji muzyką z tamtych czasów powstała w 1996 roku płyta *20th Century Blues*. W 1998 roku występowała w operze Weila/Brechta *Siedem grzechów głównych* w operach całego świata, między innymi w Berlinie, Londynie, Nowym Jorku, oraz na festiwalu w Salzburgu.

Swoją karierę piosenkarską Marianne rozpoczęła w 1964 roku przebojem *As Tears Go By*, pierwszego z jej wielu popularnych popowych hitów, takich jak *This Little Bird*, *Summer Nights* czy *Come and Stay with Me*. Album *Broken English* z 1979 roku stał się przełomem artystycznym. Od tego czasu Marianne eksperymentuje z muzyką i dźwiękami, czerpiąc inspiracje z rocka, bluesa i jazzu: *Strange Weather* (1987), *A Secret Life* (1995), *Vagabond Ways* (1999), *Kissin' Time* (2002) i *Before the Poison* (2005). W marcu 2007 roku Marianne rozpoczęła światową trasę koncertową.

Wybrana filmografia:

Irina Palm (2007, reż. Sam Garbarski)

Maria Antonina (2006, *Marie Antionette*, reż. Sofia Coppola)
Zakochany Paryż (2006, *Paris, je t'aime* nowela *Le Marais*, reż. Gus Van Sant)
Far from China (2001, reż. C.S. Leigh)
Intymność (2001, *Intimacy*, reż. Patrice Chéreau)
Moondance (1995, reż. Dagmar Hirtz)
Shopping (1994, reż. Paul W.S. Anderson)
When Pigs Fly (1993, reż. Sara Driver)
Hamlet (1969, reż. Tony Richardson)
Dziewczyna na motocyklu (1968, *Girl on a Motorcycle*, reż. Jack Cardiff)
I'll Never Forget What's 'isname (1967, reż. Michael Winner)
Made in the U.S.A. (1966, reż. Jean-Luc Godard)

Miki Manojlovic (Miki)

Urodził się w 1950 roku w Belgradzie, w rodzinie aktorskiej. Ukończył szkołę aktorską w Belgradzie i już w 1970 roku zaczął występować w teatrze, telewizji i kinie. Rola ojca w filmie Emira Kusturicy *Tata w podróży służbowej* zwróciła na niego uwagę międzynarodowej publiczności.

Miki Manojlovic zagrał w ponad 40 filmach. Grał nie tylko w swoim rodzimym języku serbskim, ale również w angielskim, francuskim i romskim. W roku 2004 otrzymał nagrodę "Pavle Vuisic" za całokształt twórczości oraz wkład w jugosłowiańską kinematografię.

Zagrał również w ostatnim filmie Kusturicy *Zavet* (2007).

Wybrana filmografia:

Irina Palm (2007, reż. Sam Garbarski)
La Fine del Mare (2007, reż. Nora Hoppe)
Śmiertelny układ (2001, *Mortal Transfer*, reż. Jean-Jacques Beineix)
Criminal Lovers (1999, reż. François Ozon)
Emporte-moi / Set Me Free (1999, reż. Léa Pool)
Czarny kot, biały kot (1998, *Crna mačka, beli mačor*, reż. Emir Kusturica)
The Powder Keg / Cabaret Balkan (1998, reż. Goran Paskaljevic)
Artemisia (1997, reż. Agnes Merlet)
Shadow Play / Portraits Chinois (1996, reż. Martine Dugowson)
Underground (1995, reż. Emir Kusturica)
Tito i ja (1992, *Tito and Me*, reż. Goran Markovic)
Every Other Weekend (1990, reż. Nicole Garcia)
Time of Miracles (1990, reż. Goran Paskaljevic)
Tata w podróży służbowej (1985, *Otac na sluzbenom putu*, reż. Emir Kusturica)

Kevin Bishop (Tom)

Urodzony w 1980 roku. W wieku czternastu lat zagrał rolę Sama Spaldinga w serialu BBC *Grange Hill*. Następnie wystąpił w filmie Johna Hensona *Mupety na Wyspie Skarbów* (*Muppet Treasure Island*, 1996). Kevin dał się również poznać jako utalentowany aktor teatralny. Zagrał w takich filmach jak: *Smak życia* (Cedric Klapisch, 2005), *Food for Love* (Ventura Pons, 2002), *Suzie Gold* (Richard Cantor, 2004)

Siobhán Hewlett (Sarah)

Siobhán zdobyła popularność dzięki głównej roli Betsy Balcombe w wielokrotnie nagradzanym filmie *Monsieur N* (Antoine de Canunes, 2003). Zagrała również w telewizyjnej adaptacji *Opowieści Canterburyjskich* (2004). Inne filmy z jej udziałem: *Piccadilly Jim* (John McKay, 2004), *Zgromadzenie* (*The Gathering*, 2002).